

Roldán les canta clares

Quin riure. No el volien veure ni en pintura i aquests dies, mira per on, cada vegada que encenen el televisor els apareix en tots els telenotícies. No m'estranya, doncs, que els màxims responsables de la Guàrdia Civil estinguin treient foc pels queixals cada vegada que algú menciona el nom de Luis Roldán, el més polèmic ex-director que ha tingut el cos armat fins ara.

Quan Santiago López Valdivieso, el nou director general de la Guàrdia Civil anomenat pel ministre Jaime Mayor Oreja, va arribar per primera vegada a la seu central del cos, al carrer de Guzmán el Bueno de Madrid, i va prendre possessió del seu despatx, una de les primeres coses que va ordenar és que de cap manera es col·loqués el retrat de Luis Roldán a la sala on s'exhibeixen els retrats de tots els ex-directors que han estat al front de la Benemèrita des de la seva fundació. Després de la imatge del tinent general José Antonio Sáenz de Santa María —que va ocupar la plaça de 1983 a 1986—, López Valdivieso volia plantar-hi immediatament el quadret de Ferran Cardenal —jefe màxim dels tricorns els últims tres anys—, ignorant completament la imatge del primer Civil escollit pel PSOE per dirigir la tropa. Luis Roldán ni en foto ni en pintura, com si no hagués existit.

El problema és que Roldán, a pesar d'aquest anyet passat a l'ombra de la presó de Brieva (Àvila), dedicat més que res a fer creuats i a estudiar per correspondència amb l'objectiu, segurament, de convertir en vertader el fals currículum que es va inventar, ha decidit fer-se notar i, aprofitant la caparra postelectoral, va demanar declarar davant dels jutges de l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem. Els seus advocats ho van advertir a uns coneguts comuns pocs dies abans. "Ja veureu, ja, estem preparant una 'traca' que farà parlar força. El Luis, ja està fart de guardar coses al pap i vol començar a cantar les quaranta a alguns dels ex-companys que li han retirat el salut i ara fan veure que no el coneixen". Dit i fet. Pocs dies després, l'ex-director de la Guàrdia Civil començava una gira que va iniciar pel jutge Baltasar Garzón, va continuar amb el

magistrat Javier Gómez de Liano i va finalitzar, de moment, amb l'instructor del cas GAL en el Tribunal Suprem, Eduardo Moner. Les seves declaracions, algunes de nombrosos folis, tenen una mateixa línia argumental: passar factura a antics ministres socialistes, magistrats, advocats, fiscals i fins i tot alts oficials de la Guàrdia Civil. Va repartir llenya a tort i a dret, implicà amb noves dades tota una colla de gent en la guerra "bruta" contra ETA i afirmà sense pèls a la llengua, que el mateix Felipe González estava al corrent dels segrestos i assassinats que es feien contra els refugiats bascos al sud de França. Quasi res.

La majoria d'al·ludits es van posar les mans al cap i van repetir, a l'uníson, que les declaracions de Roldán eren mentides per venjar-se. Però més d'un, també, va començar a suar més del compte i les cames li van fer figa quan va saber exactament què havia dit davant dels jutges.

És lògic que els dirigents socialistes contra les cordes des de fa molts mesos amb el cas GAL intentin minimitzar la "cantada" de Roldán afirmant que és un personatge sense "honor" i que busca, desesperadament, millorar la seva situació judicial. Però són arguments que no aniran enlloc. Els magistrats —i també l'opinió pública— saben perfectament que l'ex-director de la Guàrdia

Civil remenava molta informació sensible, que va assistir a nombroses reunions de la cúpula d'Interior i que, durant molts de temps, va ser un home de confiança del govern en la lluita contra ETA. No és un personatge que toca d'oida. Dir ara que no té cap credibilitat i que menteix no servirà de res als implicats en el terrorisme d'estat. La maquineta de la justícia està en marxa. I és imparable.

I és que, a la fi, no deixa de ser curiós observar que Luis Roldán, diguin el que diguin, fins ara, únicament està processat per malversació, estafa, frau fiscal i falsedat. Però mai no ha estat acusat de crims de sang o altres malifetes. En canvi, els seus detractors més aferrissats, tots els que ell ha acusat d'ordenar, executar i cobrir segrestos i assassinats a dojo, no fan altra cosa que parlar d'"honor" i "dignitat". Com si aquests conceptes fossin patrimoni exclusiu seu. També té nassos la cosa. ■

XAVIER VINADER

"L'ex-director de la Guàrdia Civil remenava molta informació sensible. Dir ara que no té cap credibilitat no servirà de res als implicats en el terrorisme d'estat."